

KEN UW GEMEENTE

Tijdens de jaarmarkt bent u uitgenodigd in het gemeentehuis om te komen kijken naar 10 foto's uit Lennik. Onder de noemer "blikkenvangers" tonen we U gebouwen, monumenten, kunstwerken... uit onze gemeente waar U regelmatig voorbij komt. Toch is het even nadenken om de juiste naam bij de juiste foto te plakken. De winnaar ontvangt een mooie prijs.

Na foto's van de kapellekes en de café's nu "blikkenvangers."
Tot dan.

Guido DIEUDONNÉ
Bestuurslid Lennik2000

In het kader van zijn 1-jarig bestaan organiseert De Lennikse Schaakclub "Remise", op de dag van de jaarmarkt, een "simultane schaakpartij"* tegen een Belgische grootmeester (zie ook vorig nummer).

De deelname is gratis.
U kunt zich inschrijven door te mailen naar bulent.samanli@skynet.be met vermelding van de gevraagde gegevens of door gewoon te bellen naar: Tel: 02/532.04.73

Deze simultane schaakpartij gaat dus door op 27 november 2004, rond 11.00 uur (na de openingsreceptie van de jaarmarkt) in de raadzaal van het Gemeentehuis.

Namens de Lennikse Schaakclub "Remise"
Bülent SAMANLI
Gemeenteraadslid Lennik2000

In de Hoek van L.E.N.N.I.K. 2000

KINDEREN EN OUDERS VAN LENNIK - DIT BLIJFT JULLIE HOEKJE

"t Wordt koud," zegt mijn zus.
"Ha, de haard brandt," zegt mijn schoonbroer.
We maken een halve kring rond de haard. Mijn zus en ik lachen naar elkaar. Hebben allebei op hetzelfde moment een gevoel van herkenning. Vroeger... weet je wel.
Ze geeft me een plat pak met een strik. "Hier, voor u. 't Heeft een tijdje geduurd.
Een laat verjaardagsgeschenk moet je maar denken."
Ik heb het moeilijk met cadeautjes krijgen. Nog steeds word ik verlegen en nieuwsgierig tegelijk. Zeker als je weet dat het een doordacht cadeautje is. Bij mijn zus is het dus altijd zo.
Een cadeautje... daar zit een heel verhaal achter.
Ik peuter het papier los en slik. Hoe heeft ze? Waar heeft ze?
Ik kijk van de foto naar mijn zus en weer terug.
Haar mond staat triomfantelijk en haar ogen vragen.
"Hewel? Die foto nog nooit gezien zeker?
Augustus 1958, jaar van den Expo. 't Stond er achterop."

Mijn moeder ligt op haar buik tussen de dennenbomen. Mijn twee jaar oudere broer en ikzelf zitten... liggen... half overeind en kijken met open mond naar haar.
Twee kinderen die vol verbazing naar een verhaal luisterden.
We voelden de hete zomer niet meer.
Ze vertelde het verhaal van 'het jongetje met de houten kop' van Tagore.
Rabindranath Tagore!
Ik dacht toen nog... dat ze ook die naam zelf verzoon.

Ik ruik hars. Voel terug de dennennaalden door de deken in mijn benen prikken.
'Daarna' moesten we haar helpen om recht te komen.
"Nu is mijne voorschoot verimpeld," zei ze.
Ik keek naar mijn schoenen waar vader de toppen van afsneed omdat mijn tenen te rap groeiden. "Kom," zei mijn broer toen en hij trok al terug aan mijne paardenstaart.
"We gaan verder aan onze puzzel werken."

"Nu ni sentimenteel gaan doen, he," zegt mijn zus. "Vertel eens iets."
Ik knik: "Er was eens een moeder en die droeg altijd een schort met blauwe ruitjes..."
"Dat klopt," antwoordt mijn zus. "En die schort rook naar soep!"
"Die schort rook naar THUIS," zeg ik.
"Der wordt ni veel soep meer gemaakt tegenwoordig," zegt mijn schoonbroer.
We kijken allemaal naar 't vuur.
Soms zijn nog meer woorden overbodig.

Reacties mogen altijd naar:
Anne Wyckmans - Palokenstraat 19 - 1750 Lennik
annewyckmans@hotmail.com